

Bilag 15.

Oversættelse.

Fællesnordisk indlæg afgivet af afdelingschef C. Lidgard, Sverige i 2. udvalg den 6. november 1970 vedrørende FN's konference om handel og udvikling (UNCTAD).

På den danske, den finske, den islandske, den norske og den svenske delegations vegne vil jeg gerne fremsætte nogle korte bemærkninger til visse punkter i den UNCTAD-beretning, vi i øjeblikket drøfter.

Vi tilslutter os den tak, som tidligere talere har rettet til UNCTADs generalsekretær for hans koncise og opløftende forelæggelsestale.

Den 24. oktober proklamerede generalforsamlingen højtideligt De forenede Nationers 2. udviklingstiår og vedtog den internationale strategi for tiåret. Verdenssamfundet har besluttet i fællesskab at arbejde for opfyldelsen af de i FN-pagten opstillede sociale og økonomiske mål. Strategien er resultatet af langvarige og komplicerede overvejelser indenfor en række internationale organisationer.

Den omstændighed, at det har været muligt at nå til enighed om et så omfattende og ambitiøst program, synes at love godt for fremtiden. Et imponerende antal statsmænd fra forskellige lande over hele verden har i deres indlæg under jubilæumssamlingen enstemmigt understreget strategiens betydning.

Den almindelige stemning af optimisme og tilfredshed bør imidlertid ikke skjule den kendsgerning, at de virkelige opgaver ligger foran os. Regeringerne vil behøve den samme fremsynede og stærke politiske vilje, som førte til strategiens vedtagelse, når de skal forfølge dens store sociale og økonomiske mål og iværksætte dens gennemførelsesforanstaltninger. Dette omfattende arbejde må ske inden for internationale organisationer, på multilaterale og bilaterale møder og inden for rammerne af de enkelte landes planlægning.

Jeg skal ikke her opregne, hvilke sider af strategien vi anser for de vigtigste. Der er mange at vælge imellem: Liberalisering af handelen, målsætning for udviklingsbistand, forbedring af vilkårene for bistandsydelse o. s. v. Jeg skal heller ikke gå i enkeltheder vedrørende beretningen fra UNCTAD's styrelsesråd (TDB), som vi i øjeblikket behandler her i udvalget. Jeg vil blot fremdrage et par enkelte punkter vedrørende det fremtidige arbejde inden for UNCTAD og dernæst fremsætte nogle bemærkninger til spørgsmålet om UNCTAD som et forum for rådslagning.

Da det endelige mål for udviklingsbestrebelse er en stadig forbedring af alle menneskers velfærd, er de nordiske lande, som det utvivlsomt vil være almindelig bekendt, gået stærkt ind for en integreret og enig indsats til løsning af udviklingsproblemerne. Vi har understreget betydningen af en koordineret planlægning af social og økonomisk fremgang og udvikling. Vi hilser derfor disse sider af strategien med særlig glæde og tilfredshed. Alle dele af befolkningen bør opmuntres til og have mulighed for aktivt at deltage i udviklingsprocessen og at opnå den fulde gavn deraf. En ret og rimelig fordeling af indkomster og velstand inden for de enkelte lande, tilvejebringelse af tilstrækkelige beskæftigelsesmuligheder o. s. v. er yderst vigtige udviklingsmål. Vi anser det for at være af den allerstørste betydning, at der findes veje til at fremme den enige økonomiske og sociale indsats både inden for UNCTAD og gennem et samarbejde mellem UNCTAD og andre ansvarlige organer. Det gælder naturligvis både bistandsspørgsmål og handelsspørgsmål, der falder ind under UNCTADs kompetence.